

Sygnatura akt IV Ka 971/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Agnieszka Paduch

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2013 roku

sprawy o wykroczenie z art. 82 § 1 pkt 2 k.w.

M. P. i W. P.

obwinionych z art. 82 § 1 pkt 2 k.w.

na skutek apelacji wniesionych przez obwinionych

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 15 października 2012 roku, sygnatura akt VI W 9/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Sygn.akt IV Ka 971 / 12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 15 października 2012r. sygn. akt VI W 9 /12:

I. obwinionych W. P. i M. P. uznał za winnych tego że w dniu 28 października 2011 roku ok. godz. 11:00 w S. przy ul. (...). woj. (...), w sklepie z odzieżą używaną utrudniali okresowe czyszczenie komina w ten sposób, że uniemożliwiali wejście uprawnionemu kominiarzowi do pomieszczenia, gdzie znajdują się drzwiczki spadowe w celu wykonania należnych do niego czynności polegających na wybraniu sadzy,

tj . wykroczenia z art. 82 § 1 pkt. 2 kw i na podstawie tego przepisu wymierzył im grzywny po 150 złotych,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinioną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodzili się obwinieni, wnosząc jednobrzmiące apelacje tzw. osobiste.

Apelujący zarzucili zaskarżonemu wyrokowi oparcie o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na jego treść przez ustalenie ich sprawstwa w zarzucanym im zakresie, a wynikające z nieuwzględnienia linii obrony obwinionych (możliwości wyczyszczenia komina w pomieszczeniu lokatorów B. ; faktu, iż od zakupu przez obwinionych lokalu w

1995r. nikt nie czyścił przewodów kominowych i lokal nie był obciążony takim obowiązkiem) oraz nieuwzględnienia informacji otrzymanej przez obwinionych od świadka G. C. o możliwości czyszczenia komina w lokalu B..

W oparciu o tak sformułowany zarzut apelujący domagali się zmiany wyroku przez uniewinnienie ich od przypisanego im wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest przynajmniej częściowo zasadna, ale nie może prowadzić do postulowanej w niej zmiany zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie obwinionych, lecz do uchylenia tegoż wyroku i przekazania sprawy do jej ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Niepodważalnym pozostaje ustalenie, iż obwinieni krytycznego dnia 28.10.2011r. uniemożliwili kominiarzowi dokonanie czyszczenia komina, którego drzwi spadowe znajdują się w obrębie użytkowanego przez nich lokalu handlowego, wszak temu ustaleniu obwinieni nie przeczą.

Niestety Sąd Rejonowy zaniechał oceny linii obrony obwinionych (w tym uzależnienia zgody na czyszczenie od uwzględnienia ich żądania gwarancji pokrycia ewentualnych szkód materialnych podczas czyszczenia komina) i zupełnie nie odniósł się do oceny wiarygodności zeznań licznie przesłuchanych świadków, w tym świadka G. C., na którą powołują się apelujący.

Skoro ponadto zarzucane obwinionym wykroczenie polega na uniemożliwieniu wybrania sadzy z komina, to Sąd Rejonowy – skoro skazał za nie obwinionych - powinien przedstawić i czytelnie uzasadnić podstawę prawną obowiązku obwinionych, tj. naruszony przez nich owym zaniechaniem konkretny przepis prawa w zakresie ochrony przeciwpożarowej, po czym zastosować prawidłową kwalifikację prawną czynu, które to wymogi precyzuje art. 82 § 2 pkt1) kpw. Niestety tych wymogów zaskarżony wyrok nie spełnia, w szczególności przyjęta w wyroku kwalifikacja prawna czynu z art. 82 § 1 pkt. 2 kw, co do której w pisemnych motywach Sąd Rejonowy przyznał, iż orzekał bazując na nieaktualnym stanie prawnym.

Ponadto wytknąć należy, iż chociaż przypisane obwinionym wykroczenie z art. 82 §1 kw jest zagrożone alternatywnie karami aresztu, grzywny albo nagany, to jednak Sąd I instancji nie uzasadnił powodów, dla których orzekł wobec obwinionych właśnie kary grzywny ani faktycznych podstaw jej wymiaru. Nie spełnia warunków trafnej represji samo przytoczenie treści przepisu art. 33 § 2 , 3 i 4 kw bez przełożenia na konkretne okoliczności faktyczne, znamionujące stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień zawinienia obwinionych, dalej warunków i właściwości sprawców, okoliczności łagodzących i obciążających.

Zwraca uwagę także zupełny brak rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykroczeniowego w części dotyczącej obwinionego M. P., wszak pkt. III dyspozycji wyroku dotyczy zwolnienia od ich ponoszenia wyłącznie obwinionej W. P., które to w dodatku nie zostało w ogóle uzasadnione okolicznościami jej sytuacji majątkowej.

Przedstawione niedostatki wyroku i jego pisemnych motywów spowodowały konieczność uchylenia wyroku i skierowania sprawy do jej ponownego rozpoznania.